

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

De quan l'home era mascota

La història. La Terra, fa 65 milions d'anys. Els dinosaures salven la pell perquè el famós meteorit destructor passa de llarg; Arlo és el fill petit i desnerit d'una família d'Apatosaurus que conreen la terra amb panís, un mal dia el pare mor i Arlo s'ha de buscar la vida.

La pel·lícula. Sota la pulcra producció de John Lasseter (*Toy Story*, *Cars*, *Inside Out...*), *El viatge de Arlo*, darrer títol per ara de la Pixar, viatja any amunt any avall pel Pleistocé, embarcant-nos en una odissea animalista: de com i quan un home venia a ser la mascota silvestre d'un dinosaure pagès. La parida té el seu morbo identitari. ¡Fins i tot la família rèptil arcosaure gaudeix d'una masia gairebé catalana!

Per muntar aquest conte de contes que no deixa de ser *El viatge de Arlo*, la molt hàbil guionista Meg LeFauve dissenya un max-mix palesament clàssic: clonifica els adeenes temàtics de *Bambi*, *El llibre de la selva*, *L'aneguet lleig* i *Dinosaurio* per narrar les aventures viscudes per aquests orfes asimètrics obligats a entendre's, condemnats a estimar-se. El debutant cineasta Peter Sohn (Nova York, 1977) dirigeix amb solvèn-

cia dramàtica les un pèl llargues peripècies d'aquest dinosaure Arlo, mancat d'autoestima personal i nacional, que ni la CUP faria president Artur Mas. Subtileses geosentimentals a banda, *El viatge de Arlo* crida l'atenció, per un costat, la mil·limètrica reproducció dels paisatges i territoris per on circula l'acció física. L'altra qüestió, és la difuminada concreció visual, és

a dir, el dibuix summament pla dels dinosaures, protagonistes que dominen el relat de dalt a baix. Per tant, potser convingui preguntar ¿a què respon aquest disseny plàstic dels personatges? Això i cronocar i notariar la (in)finalita mandra creativa pel que fa a fer volar criatures, és a dir, Pterosauris igual de voladors com

'El viatge de Arlo'

Director: Peter Sohn. **Guió:** Meg LeFauve. **Fotografia:** Animation. **Música:** Jeff Danna. **Productora:** Pixar Animation Studios. **EUA, 2015. 100'.** JC Alpicat.

malvats.

El tema. La família que es manté unida, realment ho és.

La imatge. El dinosaure Arlo i l'homínid Spot dibuixant a terra allò que simbolitzen les seves respectives famílies: dos cercles.

La frase. "Solo quería que supieras el sabor del miedo" que diu el pare al fill. Una lliçó pràctica de vida. I de psicoanàlisi.

La recomanació. Dibuixos per a la família unida amb predisposició a aventures sentimentals.